

(Iš Bhaktivinodos ॐ hākuros "Śaraṁ āgati")

Daina 1

*kabe gaura-vane, suradhunī-taṁ e,
'hā rādhe hā kṛṇa a' bole'
kāṁ diyā beṁ ā'bo, deho-sukha chāṁ i',
nānā latā-taru-tale*

*śwa-paca-gṇaṁ hete, māgiyā khāibo,
pībo saraswatī-jala
puline puline, gaṇa ā-gaṇa i dibo,
kori' kṛṇa a-kolāhala*

*dhāma-bāsī jane, pranati koriyā,
māgibo kṛṇa pāra leśa
vaṇaṁ ava-caraṇa a- reṇu gāya mākhī',
dhori' avadhūta-veśa*

*gauṇa a-braja-jane, bheda nā dekhibo,
hoibo baraja-bāsī
dhāmera swarūpa, sphuribe nayane,
hoibo rādhāra dāsī*

1) Kada aš verkdamas vaikštinėsiu medžių ir vijoklių paunksmėje, dangiškosios Gaṇa gos upės pakrantėmis, Navadvīpoje, šaukdamas: „O Rādhe! O Kṛṇa a!“, pamiršęs bet kokius kūniškus patogumus?

2) Aš maitinsiuosi prašydamas išmaldos šunėdžių namuose ir gersiu Sarasvatī upės vandenį. Ekstazėje ritinėsiuosi ant žemės prie upės kranto, garsiai šaukdamas: „Kṛṇa a! Kṛṇa a!“

3) Lenkdamasis šventos žemės gyventojams aš prašysiu jų malonės trupinėlio. Dulkėmis nuo Vaiṣṇavų pėdų trinsiu visą savo kūną ir dėvėsiu elgetos drabužius.

4) Aš nematysiu skirtumo tarp Vrajabhūmio ir Navadvīpos gyventojų, ir taip pavirsiu į Vrajos gyventoją. Tikroji Viešpaties buveinės prigimtis pati apsireikš mano akims ir aš tapsiu Śrīmatī Rādhārāṇīės tarnaitė.[1]

Daina 2

*dekhite dekhite, bhulibo vā kabe,
nija-sthūla-paricoya
nayane heribo, braja-pura-śobhā,
nitya cid-ānanda-moya*

*bhāṇu-pure, janama loibo,
yāvaṇi e vivāha ha'be
braja-gopī-bhāva, hoibe swabhāva,
āno-bhāva nā rohibe*

*nija-siddha-deha, nija-siddha-nāma,
nija-rūpa-swa-vasana
rādhā-kṛpā-bale, lobhibo vā kabe,
kṛpā a-prema-prakaraṇa a*

*jamunā-salila- āharaṇi e giyā,
bujhibo yugala-rasa
prema-mugdha ho'ye, pāgalinī-prāya,
gāibo rādhāra yaśa*

1) Kada vieną akimirką aš pamiršiu savo kūnišką tapatybę? Aš stebėsiu nuostabų Vrajos

karalystės, kupinos amžinos dvasinės palaimos, grožį.

2) Gimsiu karaliaus Vāṇḍ abhānu mieste ir laikui atėjus ištekėsiu į greta esantį Yāvaṇ a-grāmą. Mano būdas ir elgesys bus vien kaip piemenaitės ir aš nežinosiu kitų nuotaikų.[2]

3) Kada Rādhos malonės dėka aš gausiu savo amžiną dvasinį kūną, savo dvasinį vardą, pavidalą ir drabužius? Kada Jos malone aš būsiu inicijuota į dieviškos meilės Kṛṣṇai išraiškos technikas?[3]

4) Eidama prie Yamunos upės pasemti vandens, aš džiūgausiu, žinodama apie slaptingus skonius, kurie jungia Dieviškąją porą, Rādhą ir Kṛṣṇą. Sužavėta jų kilnios meilės aš giedosiu Śrī Rādhos šlovę kaip išprotėjusi moteris.

Daina 3

*bṛṇḍ abhānu-sutā- caraṇa a-sevane,
hoibo ye pālya-dāsī
śrī-rādhāra sukha, satata sādhane,
rohibo āmi prayāsī*

*śrī-rādhāra sukhe, kṛṣṇa aera ye sukha,
jānibo manete āmi
rādhā-pada chāi', śrī-kṛṣṇa a-saṇḍ game,
kabhu nā hoibo kāmī*

*sakhī-gaṇa a mama, parama-suhṛd t,
yugala-premera guru
tad-anugā ho'ye, sevibo rādhāra,
caraṇa a-kalapa-taru*

*rādhā-pakṣi a chāṁ i', ye-jana se-jana,
ye bhāve se bhāve thāke
āmi to' rādhikā- pakṣi a-pātī sadā,
kabhu nāhi heri tā'ke*

1) Kad galėčiau tarnauti Vāṇṇu abhānu dukters lotosinėms pėdoms, aš atsiduosi vienos iš Vrajos gopių globai ir būsiu jos tarnaitė. Visuomet stengsiuosi suteikti malonumo Śrī Rādhai.[4]

2) Širdyje žinosiu, kad Rādhos malonumas yra vienintelis Kṛṣṇos džiaugsmo šaltinis. Todėl niekuomet nenorėsiu palikti jos lotosinių pėdų, kad galėčiau džiaugtis tik Jo bendrija.[5]

3) Kalbant apie meilę, kuri jungia Rādhą ir Kṛṣṇą, sakėsi yra geriausios mano draugės ir mokytojos. Sekdama jų pavyzdžiu, aš tarnausiu Rādhos lotosinėms pėdoms, kurios yra panašios į troškimus išpildančius medžius.

4) Aš visuomet šališka Rādhikos stovyklai ir todėl niekada nežiūrėsiu į tas, kurios paliko Rādhos draugiją, kas jos bebūtų ir kokie bebūtų jų siekiai.[6]

[1] Panašiai dainavo Śrīla Narottama Dāsa ṣṭhākura: śrī gauṇa-maṇḍala-bhūmi, yebā jāne cintāmaṇi, tā'r hoy braja-bhūme vāsa – kas supranta, jog gauṇa-maṇḍalos žemė yra padaryta iš transcendentinio filosofinio akmens, jis jau gyvena Vāṇḍāvana-dhāmoje.

[2] Panašiai dainavo Śrīla Narottama Dāsa ṣṭhākura: kabe vāṇḍu-abhānu-pure, āhirī gopera ghare, tanayā hoiyā janamibo / yāvaṇe āmāra kabe, e pāṇi grahaṇa habe, vasati koribo kabe tāy – Kada aš gimsiu kokio nors piemens dukra Vāṇḍu-abhānu-pure? Ir kada mano ranka bus atiduota santuokoje Yāvaṇe mieste ir aš ten apsigyvensiu visam laikui?

[3] Savo Harināma-Cintāmaṇi, ṣṭhākura Bhaktivinoda išvardina vienuolika bhāvų arba amžino

dvasinio kūno papuošalų: (1) sambandha – santykiai; (2) vayasa – amžius; (3) nāma – vardas; (4) rūpa – pavidalas; (5) yūtha – grupė; (6) veśa – drabužiai; (7) ājñā – paliepimai; (8) vāsa-sthāna – gyvenama vieta; (9) sevā – tarnystė; (10) parākāññā – aukščiausias siekis; ir (11) pālya-dāsī-bhāva – globojamos tarnaitės nuotaika.

[4] Pālya-dasės nuotaiką pavaizduoja Śrīla Raghunātha Dāsa Goswāmī savo Vraja-vilāsa-Stavoje, 29 posme.

[5] Šį įsitikinimą ñ hākura Bhaktivinoda aprašo savo Jaiva Dharmoje, 39 skyriuje. Ten jis taip pat mini kaip atliekant amžiną tarnystę sakhės atlieka śikñā-guru vaidmenį.

[6] Tokio įžado laikėsi Raghunātha Dāsa Goswāmī savo Sva-Niyama-Daśakam, 6 posme, o taip pat ñ hākura Bhaktivinoda savo Sva-Niyama-Dvādaśakam, 9 posme.